

Terrorisme i historisk og nutidigt perspektiv

Av Kamal Yusaf

I Allahs navn Den mest nåderike, Den evig barmhjertige

Et av de tilsynelatende største problemene verden i dag står overfor er terrorisme. Mange av verdens stater har alliert seg og prøver i dag å bekjempe terrorisme gjennom den såkalte "kampen mot terror". Jeg skal i dag legge frem for dere hvilke tiltak islam har introdusert for å få bukt med terrorisme. Men før jeg går i gang med dette vil jeg si noe om hva terrorisme innebærer.

Det er en tilstand som oppstår når et individ, en gruppe eller en stat tar loven i egne hender kun for å oppnå sine rettmessige eller urettmessige formål. De avgjør selv at alt som de foretar seg for å nå sine mål er legitimt og rettferdig. Dette fører til at uskyldige mennesker blir fratatt deres grunnleggende menneskerettigheter. Livene deres blir fylt med frykt da de blir frastjålet deres eiendeler og liv. Den situasjon uskyldige mennesker befinner seg i som følge av alt dette, kan med rette sies å være en følge av terrorisme.

Verdt å merke seg er at Quranen ved å bruke ord som opprør har karakterisert terrorisme og forfølgelse som en mye verre og større synd enn mord.

Det er ingen tvang i religionen

Karen Armstrong skriver i sin bok; *"Holy war: The Crusades and Their Impact on Today's World"* at Faraos behandling av jødene i Egypt er det første eksemplet man finner i historien på religiøs, politisk og territorial terrorisme. Jeg skal i korte trekk legge frem i mine egne ord hva Armstrong har skrevet om dette forholdet.

I tillegg til å være en ondskapsfull hersker, var Farao også fiksert på tanken om sin overlegenhet overfor alle andre. Han var overbevist om at hans nasjon og tro var overlegen, mens jødene var et underlegent folk. Det eneste de var gode for var å tjene Farao og hans folk. Jødene trengte sårt en frelser som kunne redde dem fra Faraos undertrykkelse. Denne frelseren fikk de form av profeten Moses, fred være med ham. Armstrong skriver videre at en interessant side ved dette var at også Moses tok til motmæle mot Farao. Han som var sendt av Gud skremte Farao og hans folk og advarte dem gang på gang mot forskjellige former for avstraffelser fra Guds side. Så skrekkinngytende var disse advarslene at de fikk Gud til å fremstå som en større terrorist enn Farao. Og Gud falt ikke til ro før han hadde druknet Farao i elven Nilen.

Men det er ikke kun i Faraos tid at Gud blir fremstilt som en terrorist. Også i dag, særlig i de "vestlige beskrivelser" ser det ut som om Gud fortsatt er opptatt av å terrorisere verden. For ikke så lenge siden uttalte en senator i USA, som er den støste

kristne stat og hvor du også i dag finner flere Faraos lignende skikkelser, at han ønsket å stille Gud for retten etter den amerikanske anti terror lovgivningen. Bakgrunnen for å bringe Gud inn for retten, sier han er at Gud terroriserer verden. Gud har gjennom oversvømmelser, jordskjelv, kriger, sykdom og sult katastrofer fratatt verdens uskyldige befolkning dens fred. Det er ingen som noen gang har stilt Gud til ansvar for disse handlingene og derfor har denne senatoren nå tenkt å ta saken i egne hender.

Denne amerikanske senatoren er kanskje ikke klar over konsekvensen av å anklage Gud for terrorisme. Etter den kristne lære arver barn sine foreldres synder. Dette innebærer jo at dersom Gud er terrorist, er også Hans sønn en terrorist.

Kanskje har paven nettopp haff denne uttalelsen av den amerikanske senator tankene, da han nylig proklamerte at "*religion does not justify violence*", religionen rettfærdiggjør ikke vold.

Det andre store eksemplet på terrorisme etter Faraos herredømme som Armstrong nevner, er de beryktede korstogene. Hun skriver at dette var første gang ordet hellig krig ble brukt. De som utførte disse korstogene ble kalt Guds soldater og de som døde i disse kampene ble hedret ved å bli kalt martyrer. Muslimer som tror på én Gud, ble beskyldt for å være avgudsdyrkere og kristne gjennomførte et masse mord uten like på muslimer og jøder, i Guds og Jesu navn.

Armstrong skriver videre at begge sidene i Midtøsten konflikten, Israel og Palestina, påberoper seg i dag en hellig krig. I tillegg har jødene fortsatt godt i minne den smerte de ble påført av kristne, som i dag har fått navnet holocaust.

Når vi først snakker om de som på den ene siden er undertrykt og de som undertrykker, må jeg også nevne uskyldige ahmadi muslimer. Ahmadiere som er muslimer og som tror på én Gud, er likevel kalt vantro og avgudsdyrkere av nå tidens Faraos. Og på religiøs og politisk grunnlag har han fratatt ahmadi muslimene deres grunnleggende menneskerettigheter. Denne forfølgelse gjennomføres til tross for Quranens budskap om at forfølgelse er en større synd enn mord.

Etter disse innledende kommentarer til terrorisme, skal jeg nå gå over til å snakke om hvilke tiltak Islam har introdusert for å forebygge terrorisme.

Mange av disse tiltakene er hentet fra Profeten Muhammads^{sa} moral, praktiske eksempel og hans omtanke for mennesker og dyr. Den underliggende tanke er at terrorisme er bunnet i dårlig moral og at god moral vil føre til gode handlinger som vil føre til fred. Før jeg kommer inn på dette vil jeg kort å ta for meg kritikken mot islam om at den behandler annerledestroende dårlig da dette stadig er et tema som blir knyttet til islam i forbindelse med den urett som et fåtall av verdens muslimer retter mot andre.

Hvordan har muslimerner opp gjennom tidene behandlet et av Bokens folk, jødene?

Om dette skriver en kjent israelsk ambassadør Abba Eban følgende i sin bok *"Heritage, civilization and the Jews"*: "den mest fredfulle æra i jødernes historie var da de fikk muligheten til å leve i Spania under muslimsk herredømme". Og denne perioden i jødernes historie har Abba Eban kalt *"The golden age of the Jews"*. Denne gullperioden for jødene under muslimsk herredømme varte ikke ett til to år eller ett til to århundre. Den varte i hele 800 år.

En annen jødisk skribent Uri Avnery skriver følgende i sin internett side:

"Gush Shalom": *"Man finner ingen bevis for at muslimer noen gang har undertrøkket det jødiske folk. Hele epoken under muslimsk herredømme vitner om at jødene aldri har opplevd mer frihet og fred enn den i det muslimske Spania"*. En jøde som er ærlig og som har kjennskap til sin nasjons historie er fylt med en følelse av takknemlighet overfor muslimene.

Da katolikkene igjen erobret Spania, ble jødene enten tvunget til å konvertere til kristendommen, tvangssendt ut av landet eller myrdet. Og det var nettopp muslimene som tilbød dem asyl og fred i sine hjemland. Avnery spør seg så hvorfor muslimene handlet slik? Han svarer på dette selv og sier at dette langt ifra var en tilfeldighet. Muslimenes godhet overfor jødene var grunnet i læren gitt av Profeten Muhammad^{sa}, måtte Allahs uendelige velsignelser og evig rådende fred være med ham, om at det ikke er tvang i religionen. Muslimene fulgte denne læren også i en tid hvor de var i en maktsituasjon og hadde både politisk og militær styrke i Spania.

Når det gjelder de kristne som lever under et muslimsk styre så sier Den hellige proteten Muhammad^{sa}:

Herved lover jeg at enhver munk eller veifarende som vil ansøke min hjelp på fiellene, si skogene, ørkenene eller beboelsene, eller på steder for tilbedelse, vil jeg frastøte hans fiender med mine venner og hjelpere, med alle mine slekininger og med alle de som bekjenner at de følger meg og vil forsvare dem, for det er de jeg har sluttet pakt med. Og jeg vil forsvare de jeg har sluttet pakt med, mot forfølgelsene, for fred og forlegenhet fra deres fiender i stedet for den skatten de har lovet å betale. Hvis de foretrekker å forsvare sin eiendom og ytre seg selv, vil de ha tillatelse til og gjør det og vil ikke bli utsatt for besvær på grunn av dette.

*Ingen biskop vil bli utstøtt fra sitt bispedømme, ingen munk fra sitt kloster, ingen prest fra sitt sted for tilbedelse og ingen pilegrim vil holdes tilbake fra sin pilegrimsferd. Ingen av deres kirker eller andre steder for tilbedelse vil bli tomt for mennesker eller ødelagt eller bli revet ned. Intet materiale fra deres kirker vil bli brukt til at bygge moskeer eller hjem for muslimene; enhver muslim som gjør dette vil bli ansett som gjenstridig mot allah og Hans Profet. Munker og biskoper vil ikke bli underlagt noen skatt eller skadebot, enten de lever i skogene; ved elvene, i øst eller vest, i nord el/er sør. **Jeg gir dem mitt æresord.** De er under mitt løfte og de jeg har sluttet pakt med vil nyte immunitet fra alle slags besværdgheter. All hjelp skal bli gitt dem til å*

gjenopprette deres kirker. De skal bli fritatt fra å gripe til våpen. De skal bli beskyttet av muslimene. Ingen må nekte å adlyde dette dokumentet inntil Dommens Dag, (sitert fra Batadhar).

Til muslimene generelt erklærte Den hellige Profeten^{sa}:

Ved Ham som har mitt liv i Sine hender, du vil ikke entre Paradiset med mindre du tror helt og du vil ikke ha fullverdig tro med mindre dere elsker hverandre. Skal jeg ikke fortelle dere noe som vil føre til at dere vil elske hverandre? Spre fred og harmoni mellom dere!

For å få kunnskap om islam og Quranens lære er det viktig også å ta betraktning Profeten Muhammad, måtte Allahs uendelige velsignelser uten like og evig rådende fred være med ham, liv og handlinger da også disse er en kilde til islams lære.

Jeg skal nå prøve å legge frem for dere den ytterste respekt og ærbødighet som Profeten^{sa} hadde for menneskeheten og alle andre av Guds skapninger. Han verdsatte høyt og vernet om et menneskets høye moralske egenskaper. Et menneskets selvfølelse, liv og ejendeler var i hans øyne ukrenkelige. Hans ærefrykt for Guds skapninger stoppet ikke ved menneskeheten. Også dyr, fugler og alt annet levende var i Profetens^{sa} øyne ukrenkelige og verdt beskyttelse.

For å kunne forebygge og sakte men sikkert få bukt med terrorismen er det utrolig viktig at man retter oppmerksomheten mot dagens ungdom. Enhver nasjons gode fremtid er avhengig av nasjonens ungdom. Derfor har islam lagt vesentlig vekt på de unges både åndelige og moralske oppfostring. Ved valg av ektefelle har Profeten Muhammad, måtte Allahs uendelige velsignelser uten like og evig rådende fred være med ham, lagt vekt på at man skal prioritere han eller hun som har de beste moralske og religiøse egenskaper. Videre skal man før man bestemmer seg for å få barn, prøve best mulig å forandre seg og miljøet hjemme til det beste. Islam påpeker at en oppdragelse etter de retningslinjer nevnt i det foregående, er en viktig forutsenning for at man får ungdom som i fremtiden bidrar til en fredelig verden. En verden uten frykt og terrorisme.

Videre advares foreldre, lærere og samfunnet generelt mot å bruke vold og være harde mot barn i deres oppdragelse. Og så mye slår islam ned på dette, at de som anser bruk av vold som et nødvendig middel i oppdragelsen er kalt avgudsdyrkere. Profeten Muhammad, måtte Allahs uendelige velsignelser uten like og evig rådende fred være med ham, har sagt at foreldre skal respektere barnas selvfølelse.

Den muslimske bønnen har en særstilling i religionen. Bønnen gir en muslim muligheten til å stå ansikt til ansikt med sin skaper og be og lovprise Ham. Dersom Profeten^{sa}, mens han ledet bønnen, hørte et barn gråte prøvde han å korte ned bønnen mest mulig. Han gjorde dette av hensyn til moren som sikkert ble bekymret da hun

hørte sitt barn gråte og av hensyn til barnet.

Profeten Muhammad, måtte Allahs uendelige velsignelser uten like og evig rådende fred være med ham, har forbudt å slå barn på ansiktet, men det er også forbudt å slå voksne mennesker på ansiktet samt å skade alle andre av Guds levende skapninger. Under Profetens tid var det vanlig å markere dyrene sine ved å bruke glovarm jern mot ansiktet deres. Da Profeten fikk kunnskap om dette sa han at dette bør unngås, da det påfører dyrene store smerter. Men dersom det er absolutt nødvendig å markere dyrene bør dette ikke gjøres i ansiktet men heller et sted på kroppen hvor det vil være mindre smertefullt for dyret. I Østen er det vanlig blant bønder å skrike og snakke ondt mot sine dyr. Profeten Muhammad, måtte Allahs uendelige velsignelser uten like og evig rådende fred være med ham, har også her gått inn for å beskytte dyrene og sagt at det er helt uakseptabelt å behandle dyr på denne måten.

På den ene siden har man Profeten Muhammad^{sa} som ikke bare verner om menneskeverdets ukrenkelighet, men som også taler dyrenes sak. Og dette for over 1400 år siden hvor dyrevern var utenkelig. Og på den annen side har man i dag vesten som under dekke av ytringsfriheten gang på gang trykker krenkende karikaturer og kommentarer om Profeten Muhammad, måtte Allahs uendelige velsignelser uten like og evig rådende fred være med ham.

Følgende hendelser fra Profetens^{sa} liv viser ytterligere den medfølelse Profeten^{sa} hadde for dyr. En gang fikk Profeten Muhammad, måtte Allahs uendelige velsignelser uten like og evig rådende fred være med ham, øye på en fugl som så lei seg ut. Profeten^{sa} ble veldig bekymret for hva som kunne ha hendt fuglen. Han fant ut at noen hadde taft fuglens egg og Profeten^{sa} fikk ikke ro før han hadde fått vedkommende til å legge tilbake eggene i reiret.

En annen gang gikk Profeten^{sa} forbi en maurtue som stod i brann. Profeten^{sa} ble veldig engstelig og uttalte at ingen hadde rett til å påføre Guds skapninger ildens smerte. På den andre siden har man dagens vestlige moderne demokratier hvis all krigføring er begrenset til bruk av ilden som våpen. Det er de selv som har oppfunnet de verst tenkelige våpen og de har ingen betenkeligheter med å bruke dette på menneskeheten. Samtidig som de selv utnevner seg som verdens frelsere. Og det er de samme som også får noble priser for deres arbeid for å redde verden.

Profeten Muhammad, måtte Allahs uendelige velsignelser og evig rådende fred være med ham, hadde en slik enorm medfølelse og kjærlighet for både menneskeheten og dyreverdenen at selv dyrene var klar over hans vakre personlighet.

En gang Profeten Muhammad^{sa}, måtte Allahs uendelige velsignelser og evig rådende fred være med ham, var ute så han en kamel som så veldig svak og ulykkelig ut. Profeten henvendte seg til kamelens eier og sa at kamelen klager over at du tvinger den til å utføre tungt arbeid, men at du ikke tar vare på ham og at du forsømmer ham. En annen gang var Profeten^{sa} vitne til at en mann dro en geit bortover med øret.

Profeten^{sa} ba mannen om å heller holde geiten ved nakken. Dette vil være mindre smertefullt for dyret enn å holde den i øret.

Profeten Muhammad^{sa}, måtte Allahs uendelige velsignelser og evig rådende fred være med ham, viste som sagt gjennom sin handlemåte hvordan man skal være nådig over også dyrene. Men han pleide i tillegg å fortelle sine ledsagere historier som skulle vise dem viktigheten av å behandle dyr med godhet. Han fortalte en gang om en prostituert som ga en hund som tørstet, vann ved å dryppe sokken sin i vann som hun så ga til hunden. Som følge av denne gode gjerningen ble hun tilgitt alle sine tidligere synder. Profeten Muhammad, måtte Allahs uendelige velsignelser og evig rådende fred være med ham, sa at vår Gud belønner mennesket for hver minste gode behandling av dyr.

Profeten Muhammad, måtte Allahs uendelige velsignelser og evig rådende fred være med ham, var videre også veldig opptatt av å verne naturen og miljøet. Selv under krigføring var han nøye med at man ikke skulle kutte trær, skade gress eller forurense fiendens vann. Heller ikke skulle man stoppe vanntilførselen til motparten.

Også våre kalifcr har fulgt Profeten Muhammads, måtte Allahs uendelige velsignelser og evig rådende fred være med ham, lære i ettertid også når det gjelder vern av naturen. Naturvern er også noe som den vestlige verden nylig har skjont at er viktig, slik som dyrevern. Men Profeten Muhammad, måtte Allahs uendelige velsignelser og evig rådende fred være med ham, kom med disse prinsippene for over 1400 år siden.

På sitt besøk til Nor moske i Oslo så Hadhrat Khalifatul Masih IIIth et tre som nylig var hugget ned. Han uttalte da at også trær er levende organismer. Dersom de kuttes uten et legitimt formål, vil man måtte stå til ansvar for dette overfor Gud.

Hadhrat Khalifatul Masih IVrh flikk en gang beskjed om at et tre var kuttet i en moské. Han uttalte at han ikke ville besøke den moskeen før det var plantet nye trær der og det var nettopp Profetens^{sa} lære de hadde i tankene da de reagerte med slik misnøye over at trær var blitt kuttet.

Når såkalte forfattere og kunstnere i dag krenker Profeten^{sa} og hans lære ved å anklage ham for å representere terrorisme, gjør de seg ikke bare skyldige i å spre løgn om en mann som var en frelser ikke bare for menneskeheten, men for alle av Guds skapninger. I virkeligheten gjør de seg også skyldige i å spre splittelse og hat i verden. De er dermed etter islam de virkelige terroristene da de handler i strid med den Quranske læren om at forfølgelse og å skape splittelse er en større terrorhandling enn mord.

Profeten Muhammads^{sa} omgang med sine fiender

Første eksempel gjelder Kongen Samama av Yamama som konverterte til islam seks år etter Profetens^{sa} ankomst til Medina. Da han skulle på pilegimsferd til byen besluttet de å ta livet hans. Senere, da de fant ut at de flikk det meste av hveten og

kornet sitt fra ham, ombestemte de seg. Samama besluttet å stoppe forsyningene allikevel på grunn av den forfølgelsen som de utsatte Profeten^{sa} for. Da Profeten^{sa} fikk høre dette beordret han Samama til å gjenopprette forsyningene.

Et annet eksempel på at Profetens^{sa} verste fiender nettopp ble reddet av ham gjelder en tid da det var tørke i Mekka. Mekkas ledere ba han om å be til Gud for regn og som et resultat av dette kom det enorme nedbørsmengder over Mekka. I tillegg til dette forsynte han også byen med en mengde sølv, selv i en tid med økonomiske vanskeligheter.

Hans eksempel som fredsmegler er Mekkas erobring et levende bevis på. Muslimerne var rundt 10 000 ved erobringen av Mekka. Selve erobringen skjedde så å si uten kamp. Det blir rapportert om 13 eller 28 døde fra fiendens side. Ved Kaabaen holdt han en tale hvor han blant annet sa *"Å dere menn av Quraish?, hva tror dere at jeg vil gjøre med dere?"* *"Alt godt"* var deres svar, for du er en nobel bror og en nobel nevø av oss". Profeten Muhammad^{sa} sa: *"Stå opp og gå. For dere er fri"*. Med disse ordene gav Den hellige Profet Muhammad^{sa} en generell amnesti til hele Quraish så vel som til alle Mekkas innbyggere. Til tross for alt det Mekkas innbyggere hadde gjort mot muslimerne. Der var menn fra Quraish som hadde planlagt å drepe Den hellige Profeten^{sa}, forfulgt ham og påført ham og hans tilhengere alle former for skade og harme. De hadde kjempet mot ham ved Badr og Uhud, hadde blokert ham ved kampen om vollgraven (rundt Medina), de hadde opphisset arabiske stammer til å kjempe mot ham, og de hadde drept ham hvis de hadde fått sjansen til det. Og ved Mekkas erobring sto de der, fullstendig under Profetens^{sa} makt. Like ved sto tusenvis av muslimer, kampklare, og rede til å utrydde alle Mekkas innbyggere ved en eneste ordre fra Den hellige Profeten^{sa}. Men den Hellige Profetens^{sa} hjerte var fri for urettferdighet, hat, tyranni og falsk stolthet. Profeten Muhammad^{sa} valgte heller å tilgi, og derved å gi hele menneskeheten det mest perfekte eksemplet på godhet, sannferdighet, edelhet og storsinnethet. Mekkas erobring er derfor et historisk bevis på Profeten Muhammads^{sa} genuine godhet mot menneskeheten, og det eliminerer alle påstandene om at han var en aggressiv krigfører.

Det sidste eksemplet bærer I seg en dyp moral som kan få selv den mest hatefulle person til å få sift hjerte omvendt. Eksempelet gjelder Ikrema, sønn av Abu Jahi, en av Profetens^{sa} beryktede fiender. Ikrema hadde tidligere deltatt i mekkanernes krigføringer og påført Profeten^{sa} stor lidelse. Etter Mekkas erobring fryktet han for livet og flyktet. Hans hustru hadde derimot konvertert til Islam og ba om sin manns tilgivelse fra Den hellige Profeten^{sa}. Han forsikret henne om at ham var blitt tilgitt. Hun brakte nyheten til sin mann som ble veldig overrasket og fikk seg ikke til å tro at han var blitt tilgitt. Hvordan kunne mannen han hadde viet sitt liv til å drepe, tilgi ham uten noen betingelser? Da Ikrema kom tilbake til Mekka reiste Profeten Muhammad^{sa} seg i respekt for ham. Men Ikrema var fortsatt skeptisk og spurte Profeten^{sa} om hans tilgivelse var betinget av at han konverterte til Islam eller om han var tilgitt selv om han holdt seg til egen tro. Den hellige Profetensa svarte at han var tilgitt uavhengig av om han konverterte eller ikke. I dag ville han ikke bli stilt ansvar for noen av sine gjerninger.

For å oppsumere vil jeg avslutte med å gi islams tre trinn mot terrorisme

1. A gi en ypperlig og moralsk oppdragelse til muslimer, slik at de blir rettskafne, rettferdige, moralske, snille og kjærlige mennesker. Derved forsikrer man seg om at aldri vil forstyrre andres fred.
2. Når enn freden blir forstyrret, så skal de kunne diskutere og agumentere med de som begår onde handlinger og be dem med oppriktighet, for å få dem til å forandre sin oppførsel.
3. Dersom alle rasjonelle diskusjoner mislykkes, så samle styrker med alle gode mennesker for å bekjempe de som begår urett inntil fred er blitt gjenoprettet. Men ha alltid i minne påbudet om absolut rettferdighet.

Det er vår overbevisning at ikke bare islam, men ingen andre religioner, uanset hva den heter, kan tillate blod og blodutgytelse av uskyldige menn, kvinner og barn i Allah, Den Allimektiges navn. Terroriser bruker visstnok religiøse og potitiske påskrifter, men man bør ikke bli bedratt av deres snedige og forrædiske falskhet. De har ingenting med religionen å gjøre. De er fredens fiender og må bekjempes på ethvert trinn, slik de er forfektet av islam, fredens religion.

Kjærlighet mot alle, ikke hat mot noen

Published by the Danish Peace Academy November 2007.